

4. navadna nedelja A

*Blagor tistim, ki delajo za mir,
kajti imenovani bodo Božji otroci. (prim. Mt 5,9)*

Prvo berilo

Sofonija 2,3; 3,12-13

Iščite Gospoda, vsi ponižni v deželi, ki izpolnujete njegove odlóke. Iščite pravičnost, iščite ponižnost, morebiti se skrijete na dan Gospodove jeze. Gospod govóri: "V tvoji sredi, Jeruzalem, bom ohranil ljudstvo, ponižno in ubogo, ki bo zaupalo v Gospodovo ime. Oni, Izraelov ostanek, ne bodo delali krivice in ne govorili laži. V njihovih ustih ne bo najti zvijačnega jezika, kajti pasli bodo in počivali in nihče jih ne bo strašil."

Drugo berilo

1 Korínčanom 1,26-31

Glejte, bratje in sestre, kakšni ste poklicani! Ni vas veliko modrih po mesu, ni vas veliko mogočnih, ni vas veliko plemenitih po rodu. Nasprotno, Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta nespametno, da bi osramótil modre. Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta slabotno, da bi osramótil tisto, kar je močno. Bog si je izbral tisto, kar je na svetu neplemenito po rodu in zaničevano, tisto, kar ne biva, da bi izničil to, kar biva, da se pred Bogom ne bi ponašal noben človek. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, ki je za nas postal modrost od Boga, pravičnost, posvečenje in odrešenje, da bi se – kakor je pisano – tisti, ki se ponaša, ponašal v Gospodu.

Evangelij

Matej 5,1-12a

Ko je tisti čas Jezus zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. Odprl je usta in jih učil:

"Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.

Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.

Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo.

Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.

Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.

Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.

Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili.

Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko."

V razmislek

Blagor, sreča! Besede z močno privlačnostjo, ki premaknejo nekaj globoko v naših srcih. Kdo od nas ne hrepeni po sreči in blaženosti! Vendar so te besede z vidika uporabe obremenjene, saj so pogosto uporabljene za stvari in izkušnje, ki nam omogočajo zgolj kratkoročno zadovoljstvo. Pri preučevanju današnjih besedil pade v oči, da to, kar na splošno smatramo za bistvene pogoje za srečo in blaženost, nujno ne sovпада s tam opisanimi kriteriji za srečo in blaženost. Na današnjo nedeljo se v zvezi s tem preko vseh treh besedil vleče vodilna misel – Bog postavlja naša človeška merila na glavo.

Trije različni oznanjevalci Gospodovega sporočila nas v besedilih, ki so bila napisana ob različnih časih vsak na svoj način spoznajo z "drugačnim programom" in nam oznanjujejo "prevrednotenje vseh vrednot". Sofonija oznanjuje propad bogatih in mogočnih ter obljublja ubogim in ponižnim prihodnost in odrešenje. Pavel jasno nakaže, da so v Božji hierarhiji nemočni nad vplivnimi ter da so slabotni nad močnimi. Jezus izniči našo poznano ureditev in vrednotenja in imenuje ravno te, ki so v naših očeh vredni pomilovanja in nesrečni (ubogi, žalostni, preganjani) za srečne in blažene...

Bog izbira in kliče tiste, ki so v človeških očeh ponižani, neumni in zaničevani. Tisti pa, ki se imajo za pomembne, modre, vplivne in močne, bodo razkriti v svoji ničnosti. Zakaj? Da se noben človek ne bi ponašal pred Bogom, kot pravi Pavel. To pomeni, da bi si štel v dobro svoje kreposti in dosežke in hkrati pozabil, da je vse, kar ima in kar je, nezasluženo darilo od Boga. Vedoč, da se moramo zahvaliti Bogu za bistvo in zadnji smisel našega življenja, lahko z zaupanjem opustimo bojevanje in naprezanje, s čimer si vedno znova skušamo pripisovati lastno pomembnost in jo oznanjevati drugim.

S tem, ko skušamo uvesti Božja merila, ne obdarimo zgolj samih sebe s katerokoli srečo, ki se nahaja onstran tega, kar mi imenujemo sreča, lahko pa z uvajanjem teh meril v naše življenje tudi drugim približamo to izkušnjo sreče. Ko nam je Jezus vzgled, kako se postavi na stran malih, oseb brez pravic in ubogih za tiste, ki jim je komaj dana priložnost za človeka vredno življenje, kako ga lahko srečamo v družbi tistih, čez katere vihamo nosove, potem tu ne gre za teoretično-teološko zaupanje v srečno življenje, ki se bo uresničilo po zaključku zemeljskega življenja v duhovno-nebeškem obstoju, temveč v realnem življenju in sožitju ljudi in v skupnem stvarstvu ljudi z Bogom, tako kot je bilo to zamišljeno v Božjem načrtu vse od začetka – v vzajemni dobrohotnosti in spoštovanju drug do drugega, nenasilnosti in pravičnosti, kjer ima vsak, kar potrebuje za življenje in nihče ni nad drugimi in ne izvaja zatirajoče moči nad drugimi. To je duh, ki ga je Jezus želel in hotel za ljudi, duh, ki ga mnogi ljudje živo iščejo do današnjega dne v Božji cerkvi, ne kot teoretični nauk, temveč kot v praksi živečo naravnost do življenja! Tudi če vsi vemó, da so naše človeške sposobnosti omejene in živimo v razpetosti med tem, kar je že zdaj možno, tudi preko nas, glede uresničitve hrepenenja in tem, kar ostaja odprto in je moral dokončno zaključiti Bog onstran časa in prostora.

Kdor se odloči za ta življenjski načrt, se sam odloči za Boga in njegova merila, ki so hkrati dar, izziv, zaobljuba in zahteva. Blagri nam nam ne obljublajo sreče, kot si jo na splošno nadejamo in kot si jo skušamo sami ustvariti, temveč nam obljublajo srečo, ki si jo za nas in vse ljudi na dolgi rok želi Bog in skozi njo zdravi naš bolni svet.